

पुटक (von पुट) *gaṇa पुष्करादि* zu P. 5, 2, 185. 1) = पुट 1.: मली० Mār. P. 8, 206. अवणा० Verz. d. Oxf. H. 120, 6, 9. पाणिं० Spr. 1194. च-सु० 1972. शाकृष्टग्राणपुटका शिष्ठीस्तास्ततो मृगीः *Nasenflügel, Nüstern* Mār. P. 65, 22. — 2) पचपुटिका *ein in eine Tüte zusammengerolltes Blatt* Spr. 2164. पुटक allein dass. Rāgā-Tar. 1, 218. 2, 166. Schol. zu Kap. 1, 28. ब्रूष्टपथ्या पृथिवी शासीद्वैयस्य कामधुक्। सर्वा॒ कामदुधा गावः पुटके पुटके मधु॑ ॥ MBh. 7, 2397. 12, 1088. Hariv. 324. Mār. P. 49, 31. पूटिका f. dass.: कर्पूर० mit Kampher Pāñkāt. 265, 5, 9 (wo ebenfalls पुटिका zu lesen ist, wie schon Benfey bemerkt hat). — 3) m. eine best. Verbindung der Hände Verz. d. Oxf. H. 86, 6, 34. — 4) पुटिका f. Kardamomen Hīr. 97. — 5) n. a) *Muskatnuss* H. c. 130. — b) *Wasserrose* Çabdā. im ÇKDa.; vgl. पुटिकीनी. — Vgl. त्रिपुटक.

पुटकन्द (पुट + कं०) m. ein best. Knollengewächs, = कोलकन्द Rāgā. im ÇKDa. — Vgl. पुटालु.

पुटिकीनी (f. von पुटिकन् und dieses von पुटके) f. *gaṇa पुष्करादि* zu P. 5, 2, 185. *Lotuspflanze, eine Gruppe von Lotuspflanzen* Taik. 1, 2, 36. H. 1160. Hīr. 165. Im Prākrit: पुडिपिण्ठ Çatr. Ch. 86, 2.

पुट्यीव (पुट + यीवा०) m. *Butterfass (गर्जी); ein kupferner Topf* (ताम्रकुम्भ) H. an. 4, 806. MED. v. 62.

पुट्याक (पुट + पाक) m. eine best. Art der Zubereitung von Arzneien, bei welcher die Stoffe in Blätter eingebunden, mit Lehm überzogen und im Feuer geglättet werden (roasting Wise). °पुत्ति Suça. 1, 162, 1. 2, 325, 5. — 330, 6. 347, 17. 349, 7. fgg. 368, 18. Verz. d. B. H. 285, 8. Dafür wegen des Metrums पुटाह्य m. Suça. 2, 341, 18.

पुटभिद् (पुट + भिद्) adj. zum Durchbruch bringend, öffnend; von einem Stein (पाषाणा०) gesagt, unter dem man eine Quelle antrifft, Varāh. Bṣa. S. 53, 42. Vgl. किसलयपुट भिद् u. पुट 1. und पुट्येदक.

पुट्येद (पुट + भेद) m. 1) = वक्र, नदीवक्र wohl der Ort, an dem ein Fluss hervorbricht (Biegung eines Flusses) Wils. AUFRECHT) AK. 4, 2, 2, 7. H. 1088. MED. d. 51. HALĀJ. 3, 49. = तटिनीमुख Flussmündung (1) H. an. 4, 142. — 2) = पुट्येदन Stadt. — 3) ein musikalisches Schlaginstrument (धातोद्य) H. an. MED.

पुट्येदक adj. = पुटभिद् Varāh. Bṣa. S. 53, 7.

पुट्येदन (पुट + भेद) n. Stadt AK. 2, 2, 4. H. 971 (vgl. VIĀKĀSV. beim Schol.). HALĀJ. 2, 130. रूस्तिनपुरे रम्ये कुद्राणा पुट्येदने MBh. 1, 8978. 2, 1196.

पुटापुटिका (von पुट + अपुट) f. *gaṇa शाकपार्थिवादि* zu P. 2, 1, 69, Vārtt. पुटाह्य s. u. पुट्याक.

पुटाटज (पुट + त०) n. Sonnenschirm Taik. 2, 8, 82. Hīr. 40.

पुटाटक (पुट + त०) m. Kokosnuss Hīr. 100.

पुट् पुट्यति *klein werden* (अत्पीभावे) Dhātar. 32, 24.

पुट् पुट्यति von sich geben, entlassen (उत्सर्गे) Dhātar. 28, 90. पौडति *serrisen* 9, 32, v. l. für मुट्; auch पुए॒, पुण्डति ebend.

पुण्, पुण्यति *Gutes thun* (कर्मणि प्रुणे; vgl. पुण्य) Dhātar. 28, 43. पौण्यति *aufhäufen*, v. l. für पूल्, पूल्यति 32, 93.

पुणिक Kīc. zu P. 4, 1, 79. — Vgl. पौणिक्या०

पुण् पुण्यति *sprechen oder leuchten* Dhātar. 33, 118. Eine unsichere Wurzel.